

קטאר נחשבה למדינה חסינה במפרץ הפרסי, ההון הרב שצברה, כוחה התקשורתי, וקשריה הדיפלומטיים הפכו אותה (למרות גודלה הקטן) לאחת המובילות ברמה העולמית. אולם התקיפה הישראלית שינתה את הסדר המוכר, זו שהובילה קו אנטי-ישראלי מובהק תוך תמיכה בטרור כבר לא חסינה להתקפות ישראליות, במה שמאיים על שאר מדינות האזור.

שמי הוא רמי מערוץ לאומנות ובסרטון זה נסקור את משמעות התקיפה בקטאר.

לאור יום 9.9 חיה"א יצא להתקפה במרחק של 1,700 ק"מ והטיל 10 חימושים בצפון דוחא, עיר הבירה הקטארית, וזאת באזור רווי שגרירויות תוך סיכון למשבר דיפלומטי. זה היה מבצע "פסגת האש" ומטרתו לחסל את צמרת חמאס.

שבוע לאחריו וזה ברור כי המבצע נכשל במטרתו המיידית, 5 אנשי חמאס חוסלו אולם לא ראשו בהם היו"ר חליל אל-חיה. הסבירות להצלחת המבצע מלכתחילה לא הייתה גבוה ואין ספק כי למקבלי ההחלטות בירושלים בהם רה"מ שאישרו את המבצע הייתה את ההבנה שהם נוטלים סיכון מחושב שצמרת חמאס לא תחוסל - אבל מסתבר כי המטרה הייתה לא רק לחסל אותם אלא לקבוע **סטטוס קוו חדש** במזרח התיכון. סטטוס קוו כי לחיה"א הישראלי מותר לתקוף היכן שירצה ללא עונש.

לאחר המבצע החל קרב גרסאות על מי הודיע ולמי וכמה זמן לפני כן. ישראל הצהירה כי הודיע לארה"ב לפני התקיפה, ארה"ב מצידה כי הודיעה לקטאר, וקטאר מצידה כי לא הודיעו לה עד הרגע האחרון. לבית המלוכה הקטארי היה חשוב להדגיש שהם לא ידעו, הקטארים על אף גודלם הקטן מחזיקים בצבא משמעותי עם מיטב הטכנולוגיות האמריקאיות, בין היתר מערכות הגנה אוויריות על הפטריוט ה-NASMAS ואחרות כמו כן מטוסי אף-15 שיקלו לפחות לנסות ליירט את ההתקפה. אבל הם אפילו לא ניסו.

יש תיאוריות שונות על מסלול התקיפה של חיה"א, אחת מדברת על המראה דרך סוריה-עיראק-המפרץ הפרסי, אחרת על המראה למרכז הים האדום ומשם שיגורי הטילים, הסבירה ביותר היא ההמראה הישירה מעל שמי ירדן וסעודיה במרחק של 1,700 ק"מ תוך שימוש במתדלקים אוויריים. חיה"א כבר הגיעה להגמוניה בשמי המזרח התיכון.

כמעט שנתיים לתוך המלחמה והוא הכריע את אויבי ישראל במעגל הראשון, נדרשים הרבה פחות מטוסים ומסוקי קרב שכן פלגי הטרור ברצועה וחיזבאללה בלבנון הוכרעו על סף הכרעה, משטר אסד על מערכות ההגנה האוויריות שלו נפל, יש לו "שמיים כחולים" מעל שמי סוריה ועיראק, לאחר מבצע "עם כלביא" אין יותר מערכות הגנה אוויריות לאיראן במערבה או מרכז, והוא ניהל לפחות 15 מבצעי תקיפה במרחק של 2,000 ק"מ ויותר בתימן. מדובר בחיל החזק ביותר בתחומי המזרח התיכון ללא עוררין. הקטארים לא יכלו אפילו לנסות.

מבחינתם ניסיון היירוט היה עלול להיגמר בכישלון על פגיעה במערכות ההגנה האוויריות שלהם או יירוט מטוסי אף-15 ומטוסים אחרים בחיל האוויר שלהם, מה שהיה מביא להיחלשות צבאם ופגיעה בדימוי הקטארי. סביר ביותר כי הממשל האמריקאי ידע מראש על התקיפה, וכי פיקוד מרכז האמריקאי הבין שחיה"א הישראלי בדרך ולמרות בסיס חיה"א האמריקאי אל-עודייד דרום-מזרחית לדוחא הם לא עשו דבר כדי למנוע אותה.

ארה"ב רואה בקטאר בעלת ברית חשובה ומתווכת במזרח התיכון ומעבר לו על שיתוף פעולה בתחום האנרגיה, בינה מלאכותית, תכנון להקים במפרץ הפרסי מרכזי ביג דאטה, בתחום הדיפלומטי ועוד ורואה בה בסיס קדמי מול איראן או ניסיון חדירה סיני וגם גורם

מתווך מול ארגוני טרור בין אם חמאס/הטליבאן או אחרים. לצד זאת הממשל האמריקאי רוצה לראות בתבוסת חמאס ומבין כי קטאר מגבה את ארגון הטרור וארגוני טרור דומים בין אם יהיו סלפים או בעלי זיקה לאחים המוסלמים.

קטאר מצידה היא גם אימפריית תקשורת על ערוץ התעמולה האנטישמי אל-ג'זירה וערוצי תעמולה אחרים כמו כן אמצעי תעמולה מתקדמים יותר (בוטים ואמצעי בינה מלאכותיים) כדי לקדם את השקפת העולם המתאימה להם במדינות שונות. אלו מגבים את חמאס ואת ההזדהות עם הסוגייה הפלשתינאית במדינות המערב מה שמחליש את העמדה הישראלית ואת העמדה האמריקאית. מבחינת וושינגטון "מכה קלה" יכולה להיות תזכורת לקטארים לא להרים את הראש יותר מידי ויכולה לסייע בקידום הבסת חמאס ולכן שינוי מאזן הכוחות האזורי גם לטובתם ולא רק לטובת ישראל.

כשחיה"א הישראלי מכה בקטאר בניסיון לחסל את צמרת חמאס הוא גם מכה בקטארים והדימוי שלהם כמדינה בטוחה. קטאר היא מדינה עשירה, מדינת תיירות, עם מרכזים פיננסיים, כינוסים בין לאומיים, היא נחשבת בטוחה כמו ששווייץ נחשבת בטוחה, או ערים כמו פריז או אמסטרדם כאן אזרחים ובאי העולם יכולים להרגיש חופשיים, ובית המלוכה על תועמלני אל-ג'זירה יכולים להפיץ את משנתם האנטישמית וממש מדיניות אנטי-ישראלית ללא תגובה. המצב הזה השתנה.

בין ה-14-15 בספטמבר, בשבוע לאחר התקיפה, התכנסה פסגת חירום כלל-אסלאמית עם מנהיגי איראן-מלזיה-אינדונזיה-טורקיה-פקיסטאן-ירדן-סוריה-סעודיה-מצרים-האמירויות ועוד רבות אחרות כפי שאפשר לזהות את הדגלים מאחור כדי לקבוע עמדה כלל אסלאמית מאוחדת כביכול. אבל "האומה" האסלאמית לא באמת מאוחדת ולבסוף למרות הניסיון להציג חזית מאוחדת הן כשלו. קטאר ככל הנראה תפעל בחזית המשפטית והדיפלומטית מול ישראל אבל כשלה לצד "האומה" ליצור חזית צבאית.

חשוב להבין כי לא רק היא, שאר מדינות האזור חוששות מעצם התקיפה הזאת. ההכרעה של ישראל עם השיא במבצע "עם כלביא" אומרת שאין מי שיתנגד יותר למדינה היהודית. בסוף קיץ 2023 הייתה חגורה רקטית סביב המדינה היו הנחות יסוד שניתן להשמידה במלחמה גדולה, הייתה "קונספציה" (וכאן הכוונה לקונספציה של מדינות אחרות אותה ולא שלה). עכשיו מי יכול להתנגד לה?

המדינה היהודית מכה חדשות לבקרים בסוריה-בתימן-בלבנון-בעזה ואילו תרצה תכה שוב באיראן ועכשיו מכה אפילו את הקטארים שלא יכולים עוד להרגיש בטוחים. סטטוס קוו לא נקבע כל כך מהר, כרגע צריך להמתין לתוצאות העצרת הכללית בשבוע הבא, ולאחריה? במידה וישראל תצלח אותה ותתקוף שוב בקטאר אז זה ברור שידה בכל.

מדינות אחרות עלולות להיות מותקפות כמו עיראק או בהמשך לוב ותוניסיה או סודאן במידה ותפנה נגדה בניגוד להסכמים קודמים אפילו טורקיה ומצרים חוששות מפני שעד לפני שנתיים זה היה נראה לא יאמן לתקוף בכזאת הצלחה באיראן אם כך מה יוליד המחור? כרגע לחיה"א יש את ההגמוניה וחשוב לשמר אותה ולמנוע מהטורקים לשוב לתוכנית ה-F-35, ישראל שיגרה באוגוסט 2 לוויינים לחלל ומשמרת את כוחה האווירי והמודיעיני.

הדבר עלול להיות מבהיל אפילו למדינות אירופה-אפריקה-ואסיה הרחוקות, חיה"א הוכיח יכולות לתקוף בהצלחה כבירה במרחק של 2,300 ק"מ ויותר ועלול מבחינתן לתקוף אפילו כלי שיט בים התיכון או עד האוקיינוס ההודי.

לכן התקיפה הזאת בקטאר על אף אי חיסול צמרת חמאס מקבעת סטטוס קוו חדש שבו לחיה"א יש את חופש הפעולה בכל המזרח התיכון ולירושלים את חופש הפעולה להורות על תקיפה בכל נקודה ללא ענישה.

זו הייתה סקירה של ערוץ לאומנות על משמעות התקיפה בקטאר, אם אהבתם את הסרטון אתם מוזמנים לשתף אותו ולהצטרף לערוץ כמנויים.